

ТАБАЦА 58.

ОУЧЕНІЕ ІI ТРУДЪ.

Когато беъхъ дѣтѣ — говори иѣкой предсѣдателъ отъ соединенни те Американски градове, Йоаннъ Ядамъ пресвітеръ — дадено ми беше да оучимъ латинска та грамматика, беше ми обаче несладостна, и отнюдъ нечудна. Баща ми имаше големо желание да ме проводи въ академіята, и така азъ оучехъ грамматика та до тамо, до дѣка то не можехъ веке да ја тѣрпимъ. Отидохъ прбче кодъ баща ми и рекохъ му, защо оученіе то ми не дресува, и молихъ се да ме тѣри на друга некол работа. — Това беше всмѣяние на негово то хотѣніе, и скоро ми даде слѣдующіятъ отвѣтъ. Добрѣ, Йоанне, рече, ако латинска та грамматика ти не дресува, мояшъ да земешъ лїгаратъ да идешъ да копаешъ: бѣлкинъ копанѣ то ще да ти дреса: на лївада та ми тамо требува єдинъ ровъ (прекопъ) та мояешъ да оставишъ латинскіятъ язикъ, и да испыташъ него. — Прерадостенъ азъ за това измѣненіе, оттарчахъ на лївада та. Скоро обаче найдохъ копанѣ то нароватъ мнози помажчи отъ латинскіятъ язикъ, и първа та оучтина, коѧ то препроводихъ въ копанѣ то, видѣ ми се най длѣга отъ сїчки тѣ, коѧто некогашъ беъхъ испытала. Онзи денъ идохъ хлѣватъ ми въ потѣ лицѧ своеғо, и голема ми беше радостъ та, кога то дойде време то за оджратъ. Презъ нощъ та направиъхъ иѣкое сраженіе между латинска та грамматика и копанѣ то нароватъ, не продумахъ обаче нищо. — На другиатъ денъ копаихъ дори до големъ обѣдъ, и желалъ да се вѣрнемъ на латинскіятъ язикъ кѫде плѣднина: това обаче щеше да ме засрами, и не можехъ да го учинимъ. На вечерата трудъ побѣди гордостъ та, и дерзнахъ на рекохъ на ба-